पशवोऽस्य सम्पद्यन्ते। तदुद्दामने तु पशवो नश्यन्ति। अतस्तद्-
द्दामनं वारयितुं इष इत्यादिमन्त्रेणाभिमन्त्रयेत्। मन्त्रस्य
चायमर्थः। हे अग्ने इषे अन्नार्थं रय्यै धनार्थं सहसे बलार्थं
द्युम्नाय यशोऽर्थम् ऊर्ज्जे क्षीरादिरसार्थं पत्याय स्वामित्वार्थं
च रमस्व त्वमत्र क्रीडां कुरु। अस्मिन्मन्त्रे धनवाचिना रयि-
शब्देन पशूनामप्यभिमतत्वात् पशूनस्मै सम्पादयति॥

अथ मन्त्रेण समिन्धनविधिमभिप्रेत्य तस्य भागमनूद्य व्या-
चष्टे। "सारस्वतौ त्वोत्सौ समिन्धातामित्याह। ऋक्सामे वै
सारस्वतावुत्सौ। ऋक्सामाभ्यामेवैनꣳ समिन्धे" इति। हे अग्ने
उत्सावत्युत्सुकौ सारस्वतौ सरस्वतिसम्बन्धिनौ ऋग्वेदसामवेदौ
त्वां समिन्धातां सम्यग् दीपयताम्॥

भागान्तरमुदाहृत्य व्याचष्टे। "सम्राडसि विराडसीत्याह।
रथन्तरं वै सम्राट्। बृहद्विराट् [९]। ताभ्यामेवैनꣳ समि-
न्धे" इति। सम्यग्राजत इति सम्राट्। विविधं राजत इति
विराट्। हे अग्ने सामद्वयरूपस्त्वमसि॥

अथ निमित्तान्तरकृतं प्रायश्चित्तं विधत्ते। "वज्रो वै
चक्रम्। वज्रो वा एतस्य यज्ञं विच्छिनत्ति। यस्यानो वा
रथो वान्तराग्नी याति। आहवनीयमुद्धाय। गार्हपत्यादुद्ध-
रेत्। यदग्ने पूर्व्वं प्रभृतं पदꣳ हि ते" इति। गार्हपत्ययोर्मध्ये
रथस्य शकटस्य वाऽऽगमने सति वज्रेण यज्ञो विच्छिद्येत।
अतस्तत्परिहारार्थमाहवनीयं विनाश्य यदग्नय इत्यादिमन्त्रेण।
"सूर्य्यस्य रश्मीनन्वाततान। तत्र रयिष्ठामनुसम्भरैतम्। सन्नः